

საქმე N 820100110002629433

საქმე №1/ბ-600-18წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

09 ივლისი, 2019 წელი

ქ.ქუთაისი

**ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის
სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ვერა დოლიძე (თავმჯდომარე)
მარინა სირაძე, მარინე იმერლიშვილი**

სხდომის მდივნის _ ლალი მსხილაძის

სახელმწიფო ბრალმძებლის _ დ----- ჯ-----ის

ადვოკატის _ ს----- მ-----ს

მსჯავრდებულის _ ვ----- გ-----ის

მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე, მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ს----- მ-----ს და ს----- ვ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **3- ----- გ-----ის მიმართ**, დაბადებულის 1----- ქ.ბათუმში, საქართველოს მოქალაქის (პირადი №0-----), უმაღლესი განათლების მქონის, განქორწინებულის, მცხოვრების ქ-----, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით, 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით, 194-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

აღწერილობითი ნაწილი:

საბრალდებო დასკვნის მიხედვით, ვ----- გ-----ეს ბრალი დაედო მასში, რომ მან ჩაიდინა ცრუ მეწარმეობა, ესე იგი საწარმოს შექმნა სამეწარმეო საქმიანობის განზრახვის გარეშე ქონებრივი სარგებლის მიღებისა და აკრძალული საქმიანობის დაფარვის მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია; ხე-ბუჩქნარის უკანონოდ გაჩეხვა, რამაც გამოიწვია მნიშვნელოვანი ზიანი; ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, არაერთგზის, დიდი ოდენობით; ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება და გამოყენება, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია; ყალბი საგადასახადო და ქონებრივი უფლებამოსილების დამადასტურებელი დოკუმენტის დამზადება გასაღების მიზნით და გამოყენება, რომელიც არ არის ფასიანი ქაღალდი; საქართველოს საბაჟო საზღვრზე განსაკუთრებით დიდი ოდენობით მოძრავი ნივთის გადატანა დოკუმენტის მოტყუებითი გამოყენებით, დეკლარაციაში ყალბი მონაცემების შეტანით; უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაცია (ფულის გათეთრება), ესე იგი უკანონო ქონებისათვის კანონიერი სახის მიცემა, მისი უკანონო წარმოშობის დაფარვის მიზნით, აგრეთვე მისი ნამდვილი ბუნების, წარმოშობის წყაროს დამალვა და შენიღბვა, ჩადენილი ჯგუფურად, სამსახურეობრივი მდგომარეობის გამოყენებით, რასაც თან ახლდა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით შემოსავლის მიღება, რაც გამოიხატა შემდეგში:

ვ----- გ-----ემ განსაკუთრებით დიდი ოდენობით მატერიალური მოგების მიღების მიზნით განიზრახა გამოძიებით დაუდგენელ პირთა ჯგუფთან ერთად, საქართველოს სატყეო ფონდში ხე-ბუჩქნარის უკანონო გაჩეხვა, მათი ქურდობა და რეალიზაცია. აკრძალული საქმიანობის დაფარვის, უკანონო ქონების ნამდვილი ბუნებისა და წარმოშობის წყაროს დამალვა-შენიღბვისა და მართლსაწინააღმდეგოდ მითვისებული ქონებისათვის კანონიერად წარმოშობილი სახის მისაცემად, ვ----- გ-----ემ 1999 წლის 14 იანვარს სამეწარმეო საქმიანობის განზრახვის გარეშე დააფუძნა სპს „-----“.

ვ----- გ-----ემ სპს „-----ის“ რეგისტრაციის დღიდან _ 2009 წლამდე სხვადასხვა დროს გამოძიებით დაუდგენელ ვითარებაში, ასევე დაუდგენელ პირებთან ერთად, უკანონოდ გაჩეხა და ფარულად მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა 352 532,08 ლარის ღირებულების 9214,14 მ³ წიწვოვანი და ფოთლოვანი ჯიშის ხე-ტყე, რითაც გარემოს მიაყენა 1 762 660,40 (ერთი მილიონ შვიდას სამოცდაორი ათას ექვსას სამოცი) ლარის ზიანი და დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული მერქნისაგან დაამზადა 6611 მ³ ფიცარი.

ჩადენილ დანაშაულში მხილების თავიდან აცილებისა და 6611 მ³ ფიცრის წარმოშობის წყაროს შესანიღბად, იმავე პერიოდში მის მიერ მოგონილი პირების სახელზე კანონიერად გაცემულ დოკუმენტებში მონაცემების

შეცვლისა და ასლგადამღები აპარატის გამოყენებით დაამზადა ხე-ტყის კანონიერად დამზადებისა და ხე-ტყის წარმოშობის დამადასტურებელი გ-----

----- და გამოძიებით დაუდგენელი ნომრის ყალბი დოკუმენტები.

დასახული მიზნის მისაღწევად სისტემატიურად იყენებდა რა სამეწარმეო მიზნის გარეშე შექმნილ სპს „-----ის“ ბეჭედსა და მასში, როგორც დირექტორის ხელმძღვანელობით უფლებამოსილებას, მის მიერვე მოქალაქეების: ზ----- ხ-----ის, ნ-----ის, გ-----ის, თ-----ის, ბ----- გ-----ის, მ----- მ-----, ტ----- ც-----ის, ს-----ის, დ----- წ-----ის, ზ-----ის, თ-----ის, ა-----ის, ა-----ის, გ-----ის, შ-----ის, მ----- ჯ-----ის, ა-----ის, ა-----ის, დ----- ს-----ის; თ-----ის, ნ----- ჯ-----ის, ე-----ის, ლ-----ის, რ-----ის, ს-----ის, ჯ-----ის, ა-----ის, ჟ-----ის, ზ-----ის, ბ-----ის, მ-----ის, ს----- ჯ-----ის, კ-----ის, ზ-----ის, ნ-----ის, გ-----ის, ს-----ის, ზ-----ის, რ-----ის, მ-----ის, ჯ-----ის, რ-----ის, ს-----ის, ა----- კ-----ის, ზ-----ის, დ-----ის, , ნ-----ის, რ-----ის, ნ-----ის, გ-----ის, ი-----ის, რ-----ის, ნ-----ის, რ-----ის, ზ-----ის, მ-----ის, რ-----ის, ე-----ის, მ-----ის, ა-----ის, მ-----ის, ლ-----ის, ა-----ის, დ-----ის, ჟ-----ის და გამოძიებით დაუდგენელ სხვა პირთა მონაცემებით დაამზადა ქონებრივი უფლების დამადასტურებელი ყალბი შესყიდვის აქტები და სასაქონლო ზედნადებები, რომელთა თანახმად, მან, თითქოსდა, აღნიშნული, ასევე სხვა პირებისაგან შეიძინა 6611 მ³ ფიგარი.

2005 წლის აგვისტოდან 2008 წლის 1 აგვისტომდე აჭარის ა/რ სამრეწველო პალატაში ზემოაღნიშნული ყალბი დოკუმენტების გამოყენებით, ხოლო შემდგომ აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს ლიცენზირებისა და სერთიფიცირების დეპარტამენტში ყალბი შინაარსის შემცველი საქონლოს კუთვნილებისა და კრიტერიუმების შესახებ დეკლარაციების წარდგენით იღებდა წარმოშობის სერთიფიკატებს: #-----

საბაჟო დეკლარაციები, რომლებშიც ყალბად უთითებდა, რომ საქართველოდან სარფის, ბათუმის პორტისა და სადანლოს საბაჟო გამტარი პუნქტების გავლით თურქეთისა და სომხეთის რესპუბლიკაში გაჰქონდა სპს „-----ს“, თითქოსდა, კანონიერ საკუთრებაში არსებული ქონება.

ზემოაღნიშნულის გამო ვ----- გ-----ეს წარედგინა ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით, 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 214-ე მუხლის მეორე

ნაწილით, 194-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენით:

ვ----- ელგუჯას ძე გ-----ე დაუსწრებლად იქნა ცნობილი დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 193-ე მუხლით, 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით და 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით - 10 (ათი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე-42-ე მუხლების თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 15000 (თხუთმეტი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით _ 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით _ 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - 9 (ცხრა) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით - 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე-42-ე მუხლების თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 214-ე მეორე ნაწილით - 6 (ექვსი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე, დაენიშნა 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე-42-ე მუხლების თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დანიშნული სასჯელები შეიკრიბა მთლიანად და საბოლოოდ ვ----- გ-----ეს მიესაჯა 24 (ოცდაოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა; მასვე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე-42-ე მუხლების თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 25000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდა.

სამოქალაქო სარჩელი დაკმაყოფილდა და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს დაეკისრა სახელმწიფოზე მიყენებული ზიანის 1 762 660 (ერთი მილიონ შვიდას სამოცდაორი ათას ექვსას სამოცი) ლარისა და 4 (ოთხი) თეთრის გადახდა.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 08 თებერვლის განჩინებით:

ვ----- გ-----ე „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის საფუძველზე, მთლიანად გათავისუფლდა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენით: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის - 1 (ერთი) წლით

თავისუფლების აღკვეთის მოხდისაგან; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის - 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთის მოხდისაგან; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის - 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთის მოხდისაგან; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის „ბ“ პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის -5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთის მოხდისაგან, ვინაიდან, მისი ქმედება იმავდროულად დაკვალიფიცირებული იყო იმავე კოდექსის 303-ე მუხლით.

მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს $\frac{1}{4}$ -ით შეუმცირდა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენით: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელი - 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და მოსახდელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლისა და 3 (სამი) თვის ვადით; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის 1¹ ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელი - 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და მოსახდელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთ) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის დანიშნული სასჯელი - 10 (ათი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და მოსახდელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

ვ----- გ-----ეს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელიდან საბოლოოდ მოსახდელად დაურჩა 11 (თერთმეტი) წელი და 03 (სამი) თვე, რისი ათვლაც უნდა დაეწყოს დაკავების დღიდან.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩა უცვლელად.

მსჯავრდებული ვ----- გ-----ე დაკავებული იქნა 2018 წლის 25 აგვისტოს, რის შემდეგაც მან და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა ს----- მ-----მ და ს----- ვ-----ემ კანონით დადგენილ ვადაში გაასაჩივრეს ხელვაჩაურის

რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენი. წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით აპელანტებმა ითხოვეს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და ვ----- გ-----ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

2019 წლის 09 ივლისს, მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ესა და აჭარის ა/რ პროკურატურის პროკურორ დ----- ჭ-----ეს შორის, საქართველოს 1998 წლის 20 თებერვლის სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 679¹-679²-ე მუხლების მოთხოვნათა დაცვით, დაიდო საპროცესო შეთანხმება. საქმის არსებითი განხილვის გარეშე განაჩენის გამოტანის შესახებ შუამდგომლობისა და საპროცესო შეთანხმების შესახებ ოქმის თანახმად, პროკურორმა მხედველობაში მიიღო ის გარემოებები, რომ ვ----- გ-----ე სრულად აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულებს, ნებაყოფლობით გამოცხადდა სამართალდამცავ ორგანოში, წარსულში არ არის ნასამართლევ, სადავოდ არ ხდის ბრალდების მხარის მტკიცებულებებს და ზემოაღნიშნული გარემოებებისა და საჯარო ინტერესებიდან გამომდინარე – სახელმწიფო რესურსების ეფექტურად გამოყენების მიზნით, მიღებული იქნა გადაწყვეტილება მასთან საპროცესო შეთანხმების გაფორმების თაობაზე. 2019 წლის 09 ივლისს, პროკურორ დ----- ჭ-----ესა და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს შორის, ამ უკანასკნელის ინტერესების დაცვლის, ადვოკატ ს----- მ-----ს მონაწილეობით, გაფორმდა ოქმი საპროცესო შეთანხმების შესახებ, რომელშიც ასახულია პროკურორსა და მსჯავრდებულებს შორის მოლაპარაკების პროცესი. საპროცესო შეთანხმება კანონით დადგენილი წესით წინასწარ შეთანხმდა ზემდგომ პროკურორთან - აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურორის მოადგილესთან, ა----- უ-----ესთან.

იმავე დღეს, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატას სასამართლოს მიერ საქმის არსებითი განხილვის გარეშე განაჩენის გამოტანის შესახებ შუამდგომლობით მომართა აჭარის ა/რ პროკურატურის პროკურორმა დ----- ჭ-----ემ, რომელმაც ითხოვა მასსა და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს შორის 2019 წლის 09 ივლისს დადებული საპროცესო შეთანხმების დამტკიცება შემდეგი პირობებით:

ვ----- გ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით, 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მესამე ნაწილის "ა" და "ბ" ქვეპუნქტებითა და მეოთხე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით, 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით, 194-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ა" ქვეპუნქტითა და მესამე ნაწილის "ბ" და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 1

(ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, მთლიანად გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელის მოხდისაგან.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, მთლიანად გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელის მოხდისაგან.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, მთლიანად გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელის მოხდისაგან.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის „ბ“ პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, მთლიანად გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელის მოხდისაგან, ვინაიდან, მისი ქმედება იმავდროულად დაკვალიფიცირებულია იმავე კოდექსის 303-ე მუხლით.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს და მოსახდელად დაუდგინდეს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლისა და 3 (სამი) თვის ვადით.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს და მოსახდელად დაუდგინდეს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

ვ----- გ-----ეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელის სახით დაენიშნოს 10 (ათი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე და 42-ე

მუხლების საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს ჯარიმა 25 000 ლარის ოდენობით. „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს კანონის საფუძველზე, ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი და მოსახდელად დაუდგინდეს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით; ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე და 42-ე მუხლების საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს ჯარიმა 25 000 ლარის ოდენობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ ვ----- გ-----ეს სასჯელის სახით დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით; საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის საფუძველზე 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა დაენიშნოს სასჯელადსრულების დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო თავისუფლების აღკვეთა 5 (ხუთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვლოს პირობით სასჯელად და დაუდგინდეს გამოსაცდელი ვადა 5 (ხუთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე და 42-ე მუხლების საფუძველზე დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს ჯარიმა 25 000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენი დანარჩენ ნაწილში (მათ შორის, სამოქალაქო სარჩელის დაკმაყოფილების ნაწილში) დარჩეს უცვლელად.

სააპელაციო პალატის სხდომაზე შუამდგომლობის განხილვისას პროკურორმა დ----- ჭ-----ემ ითხოვა მასსა და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს შორის 2019 წლის 09 ივლისს დადებული საპროცესო შეთანხმების დამტკიცება. ამასთან განმარტა, რომ საპროცესო შეთანხმების პირობებიდან ამოღებული უნდა იქნეს მითითება იმის თაობაზე, რომ ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენი დანარჩენ ნაწილში (მათ შორის, სამოქალაქო სარჩელის დაკმაყოფილების ნაწილში) უნდა დარჩეს უცვლელად.

სააპელაციო პალატის სხდომაზე საპროცესო შეთანხმების დამტკიცებას მხარი დაუჭირეს მსჯავრდებულმა ვ----- გ-----ემ და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ს----- მ-----მ.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, წარმოდგენილი შუამდგომლობა და მიაჩნია, რომ აჭარის ა/რ პროკურატურის პროკურორ დ----

- ჭ-----ის შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს, ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენში და 2013 წლის 08 თებერვლის განჩინებაში უნდა შევიდეს ცვლილება და დამტკიცდეს პროკურორ დ----- ჭ-----ეს და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატამ საქმის მასალების საფუძველზე, კანონის მოთხოვნათა დაცვით შეამოწმა ბრალდების დასაბუთებულობა და მიიჩნევს, რომ საქმეზე წარმოდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: დაზარალებულის წარმომადგენლისა და მოწმეთა ჩვენებებით, ჩხრეკებისა და ამოღების ოქმებით, აჭარის ა/რ სავაჭრო სამრეწველო პალატიდან და ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროდან ამოღებული დოკუმენტებით და საქმის სხვა მასალებით დასტურდება ვ----- გ-----ის მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულების ჩადენა.

სააპელაციო პალატა დარწმუნდა, რომ საპროცესო შეთანხმება დადებულია ნებაყოფლობით და მისი დადებისას მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ ადგილი არ ჰქონია ძალადობას, დაშინებას, მოტყუებას ან რაიმე სხვა უკანონო დაპირებას; ამასთან, მას არ შეზღუდვია უფლება, მიეღო კვალიფიციური იურიდიული დახმარება. სააპელაციო პალატის სხდომაზე გამოკვლეული იქნა, რომ მსჯავრდებული სრულად აცნობიერებს იმ დანაშაულის ხასიათს, რომლის ჩადენაშიც მას ედება ბრალი, მისთვის ცნობილია საპროცესო შეთანხმებასთან დაკავშირებული, კანონით გათვალისწინებული ყველა მოთხოვნა ბრალის აღიარების შესახებ, იგი აღიარებს ბრალს და ეთანხმება პროკურორის შუამდგომლობაში მითითებულ სასჯელს.

მსჯავრდებულისათვის ცნობილია საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის (1998 წლის 20 თებერვლის რედაქცია) 679³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული მისი კონსტიტუციური უფლებები; მისთვის ასევე ცნობილია, რომ საპროცესო შეთანხმება არ ათავისუფლებს სამოქალაქო პასუხისმგებლობისაგან.

სააპელაციო პალატამ ასევე შეამოწმა შუამდგომლობაში მითითებული სასჯელის კანონიერება და მიიჩნია, რომ მოთხოვნილი სასჯელი კანონიერია.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა თვლის, რომ არსებობს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის (1998 წლის 20 თებერვლის რედაქცია) 679⁴-ე მუხლის მე-3 და მე-4 ნაწილებით განსაზღვრული, შუამდგომლობის დაკმაყოფილების სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძვლები.

ამდენად, სააპელაციო პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ აჭარის ა/რ

პროკურატურის პროკურორ დ----- ჭ-----ის შუამდგომლობა მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ საპროცესო შეთანხმების დამტკიცების თაობაზე საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს, რის გამოც ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენში და 2013 წლის 08 თებერვლის განჩინებაში შეტანილი უნდა იქნას შესაბამისი ცვლილებები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს 1998 წლის 20 თებერვლის სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 503-ე, 535-ე_536-ე, 679¹-679⁷-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1.აჭარის ა/რ პროკურატურის პროკურორ დ----- ჭ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს.

2.დამტკიცდეს აჭარის ა/რ პროკურატურის პროკურორ დ----- ჭ-----ეს და მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს შორის 2019 წლის 09 ივლისს დადებული საპროცესო შეთანხმება.

3.ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 19 აგვისტოს განაჩენში და 2013 წლის 08 თებერვლის განჩინებაში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

4.ვ----- გ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით, 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით, 194-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 193-ე მუხლით - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე, გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელისაგან.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით-თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე, გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელისაგან.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 303-ე მუხლის პირველი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე, გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელისაგან.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და მეოთხე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა; 5 (ხუთი) წლის ვადით და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-15 მუხლის საფუძველზე, გათავისუფლდეს დანიშნული სასჯელისაგან.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 214-ე მუხლის მეორე ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-12 მუხლის საფუძველზე, გაუნაზღვრდეს და განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ორი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის საფუძველზე, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით - თავისუფლების აღკვეთა 10 (ათი) წლის ვადით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის საფუძველზე, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით; მასვე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-42-ე მუხლების საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახით დაეკისროს ჯარიმა 25 000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით, საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

5.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ ვ----- გ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, სასჯელის ნაწილი - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო სასჯელის დანარჩენი ნაწილი - თავისუფლების აღკვეთა 5 (ხუთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით, ჩათვალოს პირობით

მსჯავრად 5 (ხუთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის გამოსაცდელი ვადით, მასვე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-ე-42-ე მუხლების საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახით დაეკისროს ჯარიმა 25 000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით, საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

6.მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 25 აგვისტოდან.

7.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე, 66-ე მუხლებისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდეგ მისი ყოფაქცევის კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს შესაბამის პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ეს დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

8.ცნობად იქნას მიღებული, რომ მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – დაპატიმრება გაუქმებულია.

9.განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და გასაჩივრებას არ ექვემდებარება, გარდა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 679⁶-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, კერძოდ, მსჯავრდებულს განაჩენის გამოტანიდან 15 დღის ვადაში უფლება აქვს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში წარადგინოს საჩივარი საპროცესო შეთანხმების დამტკიცების შესახებ სასამართლოს განაჩენის გაუქმების თაობაზე, თუ: საპროცესო შეთანხმება დაიდო მოტყუებით, იძულებით, ძალადობით, მუქარით ან დაშინებით, მსჯავრდებულს შეეზღუდა დაცვის უფლება, საქმის განმხილველმა სასამართლომ უგულებელყო საპროცესო შეთანხმების თავით გათვალისწინებული არსებითი მოთხოვნა, ხოლო თუ მსჯავრდებულმა დაარღვია საპროცესო შეთანხმებაში ასახული პირობა, დარღვევის გამოვლენიდან ერთი თვის ვადაში პროკურორი უფლებამოსილია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში წარადგინოს საჩივარი საპროცესო შეთანხმების დამტკიცების შესახებ სასამართლოს განაჩენის გაუქმების თაობაზე.

მოსამართლეები:

/მ.სირაძე/

/მ.იმერლიშვილი/